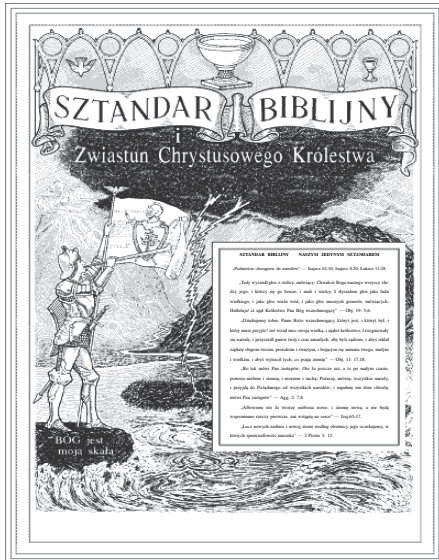

SZTANDAR BIBLIJNY

i

Zwiastun Chrystusowego Królestwa

PL ISSN 1230-1086

CZASOPISMO wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, partii, organizacji i wierzeń ludzkich, związane jest z Bogiem w takim stopniu, w jakim rozumie Jego Słowo. Jest ono wydawane w obronie Prawdy paruzyjnej, udzielanej przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”, jako podstawy wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy, w obronie zarządzeń, statutu i testamentu również danych przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi” i w celu przedstawiania oraz bronięcia rozwijającej się Prawdy epifaniczno-bazylejskiej, będącej pokarmem na czasie dla ludu Pana, zgodnie z Jego wolą.

Miesięcznik. Wydawany przez Świecki Ruch Misyjny
„EPIFANIA” w Nowym Dworze Mazowieckim.

Redaktor: Bernard Hedman, Chester Springs, Pa. 19425, USA.

Redaktor odpowiedzialny w Polsce: Piotr Woźnicki,
ul. Zdobywców Kosmosu 17, 05 – 100 NOWY DWÓR MAZOWIECKI

[Poniższy artykuł jest przedrukiem z oryginału Bibie Standard (wydania próbnego) oznaczonego datą 15 sierpnia 1918 roku. To czasopismo ukazało się ponownie dopiero w styczniu 1952 roku]

CO TO ZNACZY BYĆ CHRZEŚCIJANINEM UDOSKONALENIE CHRZEŚCIJAŃSKIEGO CHARAKTERU

----- 29 września -----

„A dalej mówiąc, bracia, cokolwiek jest prawdziwego, cokolwiek pocziwego, cokolwiek sprawiedliwego, cokolwiek czystego, cokolwiek przyjemnego, cokolwiek chwalebne, jeśli która cnota, i jeśli która chwała, o tym rozmyślajcie” — Fil. 4:8

ZAMIAST PRZEGLĄDANIA wykładów z ostatniego kwartału, jak proponowano w lekcjach międzynarodowych, nim zajmiemy się pewnymi naukami ze Starego Testamentu, rozważymy ostatnie udoskonalenia chrześcijańskiego charakteru wskazane przez Apostoła Pawła w jego liście do zboru w Filipi, który nazywa „radości i korono moja!” — Fil. 4:1.

Nazwa „chrześcijanie” najpierw była zastosowana do naśladowców Pana w Antiochii. Taka nazwa nie została im nadana przez Żydów, ani w żadnym miejscu, w którym judaizm był najważniejszą religią, ponieważ greckie słowo Chrystus jest równoważne z hebrajskim słowem Mesjasz. Żydzi byłiby ostatnimi w każdym znaczeniu tego słowa, aby dać do zrozumienia, iż Jezus był Mesjaszem lub że Jego naśladowcy byli chrześcijanami, czy też mesjanistami. Nie czytamy, że chrześcijanie po raz pierwszy przyjęli tę nazwę w Antiochii, lecz że najpierw zostali tak nazwani przez innych. Gdyby ten zwyczaj nadal się utrzymał, tym jedynym imieniem, pod jakim naśladowcy Pana byłiby znani na całym świecie, byłoby Jego imię! Dawano do zrozumienia, że „gdyby

ludzie w Antiochii nazwali naśladowców Chrystusa 'jezuitami', to oznaczałoby jedynie naśladowców człowieka. Oni nie rozumieli, jak głęboko zbliżyli się do sedna sprawy, gdy powiedzieli: nie 'naśladowcy Jezusa', lecz naśladowcy Chrystusa, ponieważ to nie był człowiek Jezus, ale Jezus Chrystus, człowiek ze swoim urzędem, który tworzy centrum i więzy chrześcijańskiego Kościoła". Na ogół ludzkość bardzo mało myśli, a jeśli myśli, to czyni to mniej lub więcej niewłaściwie, opierając się na fałszywych podstawach i przesłankach. Jednak wszyscy się zgodzą, gdy chodzi o dobro człowieka, że w myśli jest jakaś potęga nie ustępująca żadnej innej we wszechświecie. Niewielu, być może, zdaje sobie sprawę do jakiego stopnia to jest prawdziwe, do jakiego stopnia ich własne szczęście i dobro zależy od właściwego myślenia, do jakiego stopnia całe społeczeństwa i narody zawdzięczają szczęście lub nieszczęście właściwemu lub błędnemu myśleniu o istotnych problemach życia. Słowa są potęgą na świecie, ale tylko w takim stopniu, w jakim pobudzają myśli i prowadzą do czynów; słowa, myśli, czyny — taka jest kolejność. Mędrzec powiedział prawdziwie:

„Albowiem jako on ciebie waży w myśli swej” [Przyp.Sal. 23:7 („Jak człowiek myśli w sercu swoim, taki jest” — KJV)]. Jeśli myśli sprawiedliwie, będzie mówił i postępował sprawiedliwie, jeśli jego myśli są samolubne i niegodziwe, jego słowa będą podstępne i całe postępowanie nieuczciwe.

To właśnie dlatego, że potęga myśli jest w dużym stopniu uznawana, widzimy powszechne odwoływanie się do niej z każdej strony. Nauczyciel odwołuje się do niej, kaznodzieja, polityk, finansista, socjolog. Tysiące broszur, książek, gazet i czasopism wydawanych w każdym kraju i w każdym języku — wszyscy odwołują się do *myśli*. Naprawdę, można powiedzieć, że myśl jest wielkim silnikiem, który porusza cały świat w każdej jego dziedzinie. Trudność tkwi w tym, że niewielu ma umysł logiczny i wnikliwy. Upadek dotykający każdego członka ludzkiej rodziny rozstroił nasze zdolności rozumowania, a szarlatani, demagodzy i egoiści bardzo często wykorzystują słaby umysłowy stan ludzkości, zwodząc sofistyką, aby uniemożliwić i zaciemnić prawidłowe myślenie i rozumowanie. Tak więc ludzkość zмага się z wielką siłą i ciężarem samolubstwa jaki tkwi w każdym jej członku, jak i z podstępami szatana. Nie dziwi więc, że na ogół jest oszukana i zwiedziona, ponieważ oprócz tej zmyry fałszywych obietnic musi także walczyć z własną bezczynnością, lenistwem i nieudolnością.

Pan również odwołuje się do potęgi umysłu przez swoje Słowo i przekonuje swój lud, aby „się przemieniał przez odnowienie *umysłu* swojego” (Rzym. 12:2). Istotnie, można powiedzieć, że rozwijanie tej siły myśli zaczęło się od ludu Bożego i że, o ile chodzi o sprawy religijne, w najmniejszym stopniu ich nie opuściło. Podczas gdy religie pogańskie dążą do ograniczenia umysłu i zwracają się głównie do żądz, uprzedzeń i strachu, Pan, wprost przeciwnie, nawołuje swój lud: „Przyjdźcie teraz, a rozpierajmy się z sobą” (Iz. 1:18). Jesteśmy skłonni przyznać, że nominalne chrześcijaństwo w większym stopniu nie zwróciło uwagi na zaproszenie Pana, że nominalni chrześcijanie przeważnie unikają myśli na tematy religijne, a szczególnie unikają rozważania. Twierdzimy jednak, że odpowiednio do tego gwałcą Boskie postanowienie, a nie mając „przez przyzwyczajenie zmysłów wyćwiczonych” mogą być, co najwyżej, uważani za niemowlęta w Chrystusie — Żyd. 5:13,14.

Jesteśmy także skłonni zgodzić się, że myślenie może być bardzo niebezpieczne przy braku prawdziwej wiedzy, na której można oprzeć i używać naszych zdolności rozumowania, lecz Pan zabezpieczył swoich wiernych pod tym względem przez dostarczenie nam w swoim Słowie odpowiedniej podstawy do rozmyślenia na wszystkie tematy, łącznie z obowiązkami wobec Stwórcy oraz współbliznich. Pismo Święte ustala pewne ogólne granice i zaprasza lud Boży do *rozmyślenia w ramach tych granic objawienia*, aby w ten sposób przez rozmyślenie zakosztować i zobaczyć, że Pan

jest miłosierny i dojść do wyraźniejszego Jego poznania, do lepszego zrozumienia Jego charakteru i planu.

PANOWANIE NAD MYŚLAMI

Niektórzy są skłonni wierzyć, że skoro ludzkie mózgi w pewnym stopniu różnią się od siebie, oznacza to, iż ich sposób myślenia musi także być odmienny; słowem, że człowiek może myśleć tylko zgodnie z budową swego mózgu. Lecz odpowiadamy, że tak Nie jest, bo każdy może się nauczyć ważyć i równoważyć swe myśli, hamować jedne a pobudzać inne. Ale by to czynić, każdy musi mieć przed sobą ideał charakteru do naśladowania. Nad myślami można panować, podobnie jak nad słowami i czynami, u steru jest wola, która musi zdecydować, które myśli i uczucia przyjmie i będzie popierać, a które odrzuci. Dlatego najpierw jest niezbędne, by wola została odpowiednio pokierowana, a po drugie, by była silna i używała swej mocy do panowania nad myślami, do hamowania tych myśli, które uznaje za złe i pobudzania tych, które uznaje za dobre, pomocne, pożyteczne. Do woli — w Piśmie Świętym nazywanej „sercem” Pan stale się odwołuje, gdy teraz wyszukuje wśród ludzi swój „szczególny lud”, szczególny skarb.

Serce, wola, w ten sposób oddane Bogu dąży do poznania Boskiej woli, uchwycenia Boskiej myśli i do posłuszeństwa jej w słowie i uczynku. W jakiej proporcji ten stan nowego umysłu jest osiągany, w takiej samej rozpoczyna się nowość życia pod każdym względem: w pragnieniach, nadziejach, uczuciach i wysiłkach. To dlatego wierzący otrzymują objawienie Boskiej woli i planu, by przez wzrastanie w znajomości planu Bożego, przez rozmyślanie o tych rzeczach, przez napełnianie umysłu Boskim planem i wolą, ten przeobrażający wpływ mógł objąć każdą sferę życia, **NASZ TEKST JEST ADRESOWANY DO ŚWIĘTYCH**

Powszechnym błędem pomiędzy ludźmi byłoby kierowanie stów naszego tekstu na temat prawidłowego myślenia do grzeszników, do czyniących zło i myślących o złu, to jest błąd. Cały list do Filipian jest adresowany do „wszystkich *świętych* w Chrystusie Jezusie, którzy są w mieście Filipi” (1:1). Napomnienie to dotyczy wszystkich świętych gdziekolwiek są, lecz nikogo innego, nie dotyczy świata i nawet tych, którzy mają częściową wiarę dopóki nie poświęcą się Panu. Bezcelowe byłoby zwracanie się z tym do takich osób, takie napomnienie nie miałyby żadnego skutku. Zatem zachęta tej lekcji nie jest kierowana do nikogo innego, ale do najbardziej zaawansowanych chrześcijan, nawet nie do „niemowląt w Chrystusie”, lecz jedynie do tych, którzy są już trochę dojrzałsi w nowym życiu. Jeśli chodzi o niemowlęta, które nie są rozwiniętymi nowymi stworzeniami, ich uwaga będzie całkowicie zajęta prostszymi elementarnymi lekcjami dotyczącymi tych pospolitych grzechów, do których nowe stworzenie musi czuć odrazę i zwalczać je. Ten werset zwraca się do tych, którzy dokonali znaczącego postępu na dro-

dze pozbywania się „wszelkiej zmyzy ciała i ducha” — tych, którzy dążą do *doskonałej* świętości w swoich sercach i, jeśli jest to możliwe, także w ziemskich ciałach — 2 Kor. 7:1.

Kontekst udowadnia nasze twierdzenie, gdyż po wzmiance o modleniu się i dziękczynieniu Bogu oraz o pokoju Bożym, który przekracza wszelkie zrozumienie, strzegąc ich umysłów i serc, Apostoł podsumowuje to zaawansowane stanowisko łaski słowami naszego werseku, jako *finale*m końca wywodu oraz procesu rozwijania charakteru: „A dalej mówiąc, bracia”.

„COKOLWIEK JEST PRAWDZIWEGO”

Pierwsze pytanie, jakie należy zadać odnośnie każdej sprawy jest następujące: Czy jest prawdziwa, czy fałszywa? Jeśli fałszywa, lud Pana nie może mieć z nią nic wspólnego, bez względu na to, jak byłaby piękna. Umiłowanie prawdy leży u samych podstaw świętości, a my pamiętamy, że Pan oświadcza przez Apostoła, że w obecnym żniwie będą odrzuceni i się potkną ci, którzy z „miłości Prawdy nie przyjęli” (2 Tes. 2:10), ci, którzy mają przyjemność w niesprawiedliwości (nieprawdzie). Z naszymi słabymi, i w najlepszym razie niedoskonałymi, mózгами istnieje wielkie niebezpieczeństwo zwiedzenia nas i dlatego Słowo Pana zwraca się do nas z całą mocą, że nie powinniśmy nawet *dotykać* tego, o czym wiemy, że jest nieprawdziwe. To nie znaczy, że nie możemy zastanawiać się nad dowodami, w celu odróżnienia prawdy od nieprawdy, lecz to oznacza, że gdy tylko prawda zostanie odkryta, będzie przyjęta i uznana, a nieprawda równie energicznie będzie odrzucona i całkowicie zaniechana. Manipulowanie błędem, po zrozumieniu, że jest błędem, sprawdzanie jak on dokładnie wygląda, kiedy wiemy, że całość oparta jest na błędnej podstawie, oznacza zastawianie pułapki na nasze duchowe nogi, co często jest przyczyną potykania się podróżników na drodze do Syjonu.

Jeśli jesteśmy posłuszni Boskiemu napomnieniu danemu przez Apostoła w tym wersecie, to będzie oznaczać unikanie fikcji, osobliwości, nieprawdziwości. Z drugiej strony to będzie oznaczać rosnącą cześć dla wszystkich rzeczy prawdziwych, większe przywiązanie do nich, więcej czasu na ich badanie i w rezultacie wzrost ducha prawdy w naszych sercach.

„COKOLWIEK POCZIWEGO”

Prawdziwość to tylko jedna z prób, jakiej dana rzecz musi być poddana. Możemy dojść do wniosku, że jakaś sprawa jest prawdziwa, a mimo to uznać, że nie jest godna naszych myśli. Któż o tym nie wie, że istnieją haniebne i hańbiące myśli, których rozważanie jest nie tylko stratą cennego czasu i zamiast przyniesienia nagrody, błogosławieństwa za czas spędzony nad nimi, przynoszą stratę, niekorzyść, pozostawiając haniebną plamę na naszym umyśle, niegodną nas jako nowych stworzeń w Chrystusie!

Prawdziwe, lecz nikczemne, niegodne myśli podsuwane naszemu umysłom są, być może, naj-

częściej związane ze słabościami, błędami, głupotą i nie wiadomo czym jeszcze, naszych bliźnich i przyjaciół. Zachowywanie takich myśli, rozważanie ich nie dla nas niekorzystne, lecz im szybciej je zumiemy i odrzucimy tym lepsze, tym szczęśliwsze, tym zaniejsze będą nasze serca. Odrzucenie tych niegodnych myśli pozostawi nam sposobność i energię, jeśli tego zechcemy, do poświęcania więcej czasu na rzeczy, które nie tylko są prawdziwe, lecz także prawe, godne naszej uwagi jako nowych stworzeń w Chrystusie Jezusie.

„COKOLWIEK SPRAWIEDLIWEGO”

Oto kolejne ograniczenie. Nasze umysły mają być zajęte rozmyślaniem o sprawiedliwości, czyli o sprawiedliwych rzeczach, zasadach itp., nie mamy stale myśleć o krzywdach i niesprawiedliwości, rzeczywistych czy urojonych. Przeciwnie, powinniśmy pamiętać, że żyjemy w czasie, który Pismo Święte nazywa „obecnym złym światem”, i że nie byłby on taki zły, gdyby powszechnie panowała sprawiedliwość. Mamy pamiętać, że po to zostaliśmy powołani, aby nawet znosić niesprawiedliwość, w imię sprawiedliwości, czynić dobrze, kłaść życie w służbie Panu i Jego Słowu, choćby o nas źle mówiono, źle rozumiano i dla sprawy Chrystusa opowiadano różnego rodzaju złe rzeczy.

Zatem nie mamy się dziwić ognistym próbom, które na pewno przyjdą na wszystkich, którzy są królewskim kapłaństwem, ale raczej, rozstrzygając to wcześniej, wtedy, kiedy się poświęciliśmy, mamy je przyjmować jako coś naturalnego, gdy na nas przychodzą, nie ubolewając ani specjalnie nie rozmyślając o próbach, niesprawiedliwości itp. Czyniąc tak, będziemy mieli więcej czasu na rozmyślanie o rzeczach pożyteczniejszych, bardziej wzmacniających i budujących, które są prawe i w harmonii ze sprawiedliwością, mając na względzie przeszłość, teraźniejszość i przyszłość, tak jak to jest obiecane w Słowie Pana.

„COKOLWIEK CZYSTEGO”

Wszędzie na świecie jest dużo nieczystości. Dlatego poświęconemu ludowi Pana należy się zastosować do napomnienia Apostoła i starannie usuwać nieczystości, uważając, aby one nie przeniknęły do naszych serc, naszych myśli, wiedząc, iż istnieje wielkie niebezpieczeństwo, że mogą one, w mniejszym lub większym stopniu, doprowadzić do skalania. Ktokolwiek zachowuje czystość myśli, będzie potrzebował stosunkowo niewielkiego wysiłku do zachowania czystości słów i czynów. Bez względu na to z jakiej strony przychodzi nieczystość — ze strony świata, ciała, czy diabła — jej atak najpierw musi być na umysł, jeśli zostaje odparty, zwycięstwo jest odniesione. Jeśli nie zostanie odparty, nie wiadomo jakie mogą być konsekwencje, jak oświadcza Apostoł Jakub: „pożądliwość (jakikolwiek samolubne pragnienie) począwszy (w umyśle) rodzi grzech (rozwijają grzeszne słowa lub czyny), a grzech będąc wykonany, rodzi śmierć” — Jak. 1:15.

Nic więc dziwnego, że Apostoł mówi o konie-

czności strzeżenia naszych myśli pod względem czystości. Jeśli jakaś sprawa była dobrze przyjęta jako prawda i nie pociąga za sobą niesprawiedliwości, a nawet nie jest nieczna, a jednak jest nieczysta, to zupełnie wystarczające byłoby potępić ją jako niegodną umysłu poświęconego ludu Pańskiego. Nie należy też zapominać, że wszelka sprośność, czy nieczystość dostająca się do umysłu może spowodować takie skalanie, że trudno będzie je usunąć, nie tylko od razu, lecz nawet przez następne miesiące czy lata.

„COKOLWIEK PRZYJEMNEGO”

Święci są zachęceni, aby byli cisi i także czynicielami pokoju, lecz aby mogli być takimi, ich myśli muszą być miłe, przyjemne, wdzięczne, uprzejme i łagodne. Te myśli z kolei stopniowo rozwiną się w zalety charakteru. Nie powinniśmy rozmyślać o sprawach rodzących gniew, nienawiść, konflikty, dokuczliwe myśli, kłótlive myśli, mściwe i swarliwe myśli. Tych ostatnich należy unikać jako wrogów nowego stworzenia i raczej rozmyślać o rzeczach pięknych, o rzeczach miłych, jakie możemy zauważyć u naszych sąsiadów, naszych przyjaciół. Chociaż nie będziemy w stanie zupełnie zamknąć oczu na ich niesprawiedliwość i złe czyny, możemy przynajmniej odmówić traceniu cennego czasu na myślenie o ich słabościach i tym samym rozwijanie w sobie nieuprzejmości i kłótliwego usposobienia.

„COKOLWIEK CHWALEBNEGO”

Niektórzy mogą dowodzić, że skoro świat nienawidzi światła i dzieci światłości, a raduje się w niesprawiedliwości i zdobywaniu przewagi nad drugimi, rzeczy cieszące się poważaniem świata nie będą rzeczami świętymi, odpowiednimi do rozmyślań dla ludu Bożego. Odpowiadamy, że tak nie jest, świat w znacznym stopniu uznaje właściwe wzorce, chociaż nie postępuje według nich i nawet nie udaje, że tak czyni, chociaż nienawidzi tych, którzy usiłują trwać przy tych wzorcach, nazywając dzieci światłości hipokrytami i krzyżując je, jak w przypadku naszego Pana. Polityka i fałszywa religia zwykle podżegają do religijnych prześladowań. Niemniej jednak, jeśli ktokolwiek zechce trzymać się chwalebnych wzorców i rozmyślać o nich, znajdzie w tym błogosławieństwo.

NAGRODY SĄ DLA ZWYCIĘZCÓW

Niektórzy mogą mieć wrażenie, że jeśli w ten sposób przesiali, wypróbowali i odrzucili wszystkie nieprawdziwe, niegodne, niesprawiedliwe, nieczyste i nieuprzejme myśli nasuwające się im, to nie będą mieli czym zająć swoich umysłów. Wierzmy, że jest to prawdą w odniesieniu do wielu, bo gdyby wszystkie złe i niewłaściwe myśli zostały odrzucone, ich umysły przez jakiś czas byłyby pozbawione myśli, lecz zanim znalazłyby się w takim stanie odczuwaliby „głód i pragnienie sprawiedliwości”, rzeczy cudownych, czystych i szlachetnych, że byliby w odpowiednim stanie do przyjęcia duchowego pokarmu, jaki Pan im zapewnił. Jest jedna rzecz, i tylko jedna, która w pełni wiąże powyższe propozycje i przedstawia się jako ta jedyna prawdziwa, sprawiedliwa, czysta, przyjemna i nią jest Boski charakter i plan. Rozmyślajmy o jego różnych zarysach. Badajmy Słowo Boże i dostrzegajmy przez nie, jak przez teleskop, piękno Boskiego charakteru, wspaniałość Boskiego planu objawionego w Słowie Bożym, którego długości i szerokości, wysokości i głębokości żaden człowiek nie potrafi zmierzyć, a tylko święci mogą zrozumieć przez Ducha Świętego, i to w takim stopniu, w jakim otrzymują Ducha Świętego, święty umysł, święte myśli, zastępujące i usuwające bezbożne myśli i uczucia naturalnego człowieka (Efez. 3:18). Jaką wspaniałą nagrodę w ten sposób daje Pan za studiowanie Jego Słowa, oceniając tych wszystkich, którzy należą do tej klasy, do której w naszym wersecie zwraca się Apostoł!

Takie panowanie nad umysłem jest podbojem, takie opanowanie siebie jest zwycięstwem — największym zwycięstwem, jakie można odnieść. Pismo Święte oświadcza: „Kto panuje sercu (umysłowi) swemu, lepszy jest niżeli ten, co dobył miasta” (Przyp. 16:32). Recepta udzielona w naszym wersecie przez Apostoła odnośnie umysłowego zdrowia świętych, to właśnie taka dyscyplina duszy, która jest niezbędna dla rozwoju naszego charakteru do stopnia zadowalającego Boga i zaakceptowanego przez Chrystusa Jezusa, naszego Pana.

BS, 96.21.

SKOROWIDZ WERSETÓW BIBLIJNYCH

występujących w Sztandarze Biblijnym w 1996 r.

1 Księga Moj.	21	18	Rozdz.18	Rozdz.24	2,3,6	19
Rozdz.1	22	34	1-8	61	5	20
wiersz str.	Rozdz.4		Rozdz.19	Rozdz.28	46	20
27	4	18	1-3,10,12,15,16 ..	14	Rozdz.15	
Rozdz.2	Rozdz.12		24,25	Rozdz.33	18-21	57
7	1-3	74	Rozdz.22	9	Rozdz.19	
17	3	37,66	1-18	Rozdz.37	5,6	42
Rozdz.3	Rozdz.13		15-18	35	Rozdz.20	
4	14,15	48,53	16-18	2 Księga Moj.	8-11	6
14,15	Rozdz.15		17	Rozdz.1	Rozdz.23	
15	5	48	17,18	5	30,31	57
17-19	18	59	18	Rozdz.12	3 Księga Moj.	

Rozdz.16	Rozdz.2	21	20	1,48	23	Rozdz.12	
6,11,15	6,9	Rozdz.35	19	Rozdz.107		2	20
Rozdz.18	2 Księga Królewska	11		3	54	4	23
5	Rozdz.4	Rozdz.37	12,56	20	37	Rozdz.14	
Rozdz.23	13	10,35,36,38	20	22	55	9	16
10,11	Rozdz.25	39	20	32	51	13,14	24
15-21	1	Rozdz.38	20	Rozdz.109		Rozdz.15	
Rozdz.25	1 Księga Kronik	12	20	2	19	54-57	55
1-4,8-13	Rozdz.11	Rozdz.40	18,20	4	19	Rozdz.19	
8-10	15-19	7-9	22,23	25	19	24	55
9,10	Rozdz.17	9	91	Rozdz.110		Rozdz.25	
Rozdz.26	14	Rozdz.41	19	1,2,5,6	24	6-8,14	55
14-45	Rozdz.28	9	87	Rozdz.111		9	55
14-46	5	10	67	1	23	Rozdz.26	
4 Księga Moj.	2 Księga Kronik	Rozdz.45	30	Rozdz.112		9	37,55
Rozdz.14	Rozdz.13	14,15	33	1	23	19	6
21	8	14-16	48,53	Rozdz.113		Rozdz.27	
34	Księga Estery	15	20	1,9	23	1	34
Rozdz.18	Rozdz.3	15,16	16,29	Rozdz.119		Rozdz.29	
20	7	17	78	90	15	13	14,90
Rozdz.31	Księga Hioba	Rozdz.49	13	175	6	18	22
28	Rozdz.14	8	19	Rozdz.133		18-20	55
5 Księga Moj.	13	16	35	2	35	18,24	37
Rozdz.1	Rozdz.31	Rozdz.50	12,31,36,38	Rozdz.145		24	55
7,9	3	16-21	Przyp. Salomona	20		Rozdz.32	
Rozdz.11	Rozdz.33	Rozdz.51	Rozdz.11	1	20	1	48
23,24	24	Rozdz.55	Rozdz.16	Rozdz.16		1-9	55
Rozdz.18	Księga Psalmów	13-15	Rozdz.17	8	2	4-10	67
1,2	Rozdz.3	16	Rozdz.30	Rozdz.17		5	22
15-18	9	Rozdz.56	2	1,22	2	8-10	55
Rozdz.19	Rozdz.6	14	Rozdz.30	Rozdz.30		Rozdz.40	
21	6	Rozdz.7	8	Księga Kaznodziej	2	1,2	76
Księga Jozuego	Rozdz.7	14	2	Salomona		7	22
Rozdz.5	Rozdz.8	4,22	2	Rozdz.1		Rozdz.42	
13-15	6,7	Rozdz.68	23	4	15	Rozdz.43	
Rozdz.13	Rozdz.9	4,5	19	Rozdz.4		11	20
14,33	6	Rozdz.69	46	6	2	17	15
Księga Sędziów	Rozdz.16	22	76	Rozdz.5		Rozdz.45	
Rozdz.6	10	Rozdz.72	6	Rozdz.7		18	15
11-12	3,4	Rozdz.76	6	29	29	22,23	55
Rozdz.13	Rozdz.22	11	6	Rozdz.9		Rozdz.49	
3-21	2	Rozdz.78	68	10	28	5,6	22
1 Księga Samuela	7	50	16	18	5	Rozdz.50	
Rozdz.11	8	Rozdz.86	20	Rozdz.10		6	19
1-11	9	9	6	Księga Izajasza		Rozdz.52	
Rozdz.13	15,16	13	6	Rozdz.1		14	19
14	15,18	Rozdz.88	20	25-27	55	Rozdz.53	
Rozdz.23	16	Rozdz.89	6	28	12,31,56	3-7	18
2,4	17	49	6	Rozdz.2		4-6	20
Rozdz.30	18	Rozdz.90	67	3,4	55	5	19
7,8	19	14-17	47	Rozdz.8		7	19
21-25	25	Rozdz.91	59	12	14	7-9	20
2 Księga Samuela	28-30	11,12	23	Rozdz.9		8	19
Rozdz.2	30	Rozdz.97	55	7	24	10	29
1-11	Rozdz.25	1	23	Rozdz.10		10-12	20
Rozdz.5	14	Rozdz.98	55	Rozdz.11		10,12	16
1-12	Rozdz.27	1-4	23	9	32,37	11	55
18,19,22,23	1	4-9	74	10	74	11,12	29
Rozdz.7	12	Rozdz.102	2	Rozdz.8		12	18,19,20
12-16	Rozdz.30	14-17	2	Rozdz.9		Rozdz.55	
Rozdz.10	4	Rozdz.104	19	7	24	9	14,93
8-19	Rozdz.31	35	19	Rozdz.10		11	21
Rozdz.19	6	Rozdz.105	23	20-23	19	Rozdz.60	
33-37	Rozdz.34	45	23	Rozdz.11		16	20
Rozdz.23	8	Rozdz.106	23	9	74	Rozdz.61	
13-17				10		1	14
1 Księga Królewska							

1,2 22,35	Rozdz.39	13 19	28 13,45,48	10,11 90
Rozdz.62	1-29 24	Rozdz.12	Rozdz.20	14 56
1,2 50	29 38	10 20	28 20,91	Rozdz.3
Rozdz.65	Rozdz.47	Rozdz.13	Rozdz.21	14 2
16-25 56	1-12 37	7 19	43 42	38 28,38
17,18 78	Księga Daniela	Rozdz.14	Rozdz.24	Rozdz.4
17-25 46	Rozdz.2	1-3 24	21 23	5-7 48
20 54	31-45 74	Księga Malachiasza	21,22 55	18 22
Rozdz.66	35,44 24	Rozdz.3	Rozdz.25	18,19 35
10-14 56	44 55	1 21	31-34 34	Rozdz.6
22 78	cały 74	6 21	35-40 55,56	16 47
Księga Jeremiasza	Rozdz.4	Rozdz.4	Rozdz.26	40 32,46
Rozdz.3	31 42	1 15	26-29 19	Rozdz.7
17 78	Rozdz.7	1-3 46	27,28 20	14 27
Rozdz.16	13,14,18,22,27 . . 46	3 56	31,56 19	Rozdz.10
14-16,18 77	14,18,27 42	Rozdz.8	38 29	12 13
Rozdz.23	25 74	20-22 55	47-50 19	Rozdz.12
5,6 46	27 55	Rozdz.12	56 19	32 29,33
Rozdz.25	Rozdz.9	7 55	59,60 19	47 28
9-12 75	23-27 18	Ew. św.Mateusza	67 19	Rozdz.13
Rozdz.30	26 18	Rozdz.1	Rozdz.27	28-30 53
7 24,78	26,27 20	2-16 47	3-10 19	Rozdz.14
9 37	Rozdz.12	16 47	12-14 19	14 6
Rozdz.31	1 23,55,74	21,23 22	26 19	Rozdz.17
31 11	2 6	Rozdz.2	29,30 19	20,21 47
31-34 37	2,3 55	1,4 47	34,48 19	29 10,13,14,80
31-40 14	7 74	Rozdz.3	35 19	Rozdz.20
34 32	Księga Ozeasza	11,12 15	38 19	33 28
Rozdz.32	Rozdz.6	16,17 19	39 19	34-36 28
35-42 14	7 38	17 23	41-44 19	Rozdz.21
Rozdz.33	Rozdz.13	Rozdz.5	45 19	31 45
14-16 46	4 20	3,10 43	46 19	24 75
Rozdz.34	Księga Joela	5 15	55,56 20	Rozdz.22
21,22 75	Rozdz.2	17 80	57-60 20	29 42
Rozdz.39	28 37,52	Rozdz.7	Rozdz.28	29,30 13,45
1 75	28,29 33	16 39	2-7 47	37 19
Rozdz.52	28,32 46	Rozdz.8	6 25	41-44 19
1 75	29 34	12 46	Ew. św.Marka	63,64 19
Księga Ezechiela	32 23,51	25,26 27	2:23-3:6 6	Rozdz.23
Rozdz.4	Księga Amosa	Rozdz.10	Rozdz.2	33 19
1-8 75	Rozdz.8	7 43	27 6	34 19
6 18	9 19	28 6,12	Rozdz.5	35 19
Rozdz.11	Księga Abdiasza	Rozdz.11	41 27	35-37 19
19 38	16 15,31	11 53	Rozdz.10	36 19
Rozdz.16	21 46	12 43	14 43	44 19
cały 14	Księga Jonasza	21-24 13	45 20	46 20
48-63 11,14	Rozdz.2	22,23 10	Rozdz.13	49 20
60,61 55	2 16	Rozdz.12	32 21	50-53 20
Rozdz.18	Księga Micheasza	16-21 23	Rozdz.14	Rozdz.24
4,20 6,12,16	Rozdz.4	24-28 48	27 19	6,7 25
31 38	1-4 46	32 38	Rozdz.15	25 11,13
Rozdz.21	Rozdz.5	40 18	3-5 19	49 21,35
18-27 78	1 19	Rozdz.13	15,17,19 19	Ew. św.Jana
27 78	2 18	33 5	17-19 19	Rozdz.1
Rozdz.22	Księga Sofoniasza	Rozdz.16	23,36 19	1-14 91
27 12	Rozdz.3	18,19 44	24 19	3 24
Rozdz.28	8 15	21 18	27,28 19	9 15,22,32,38
19 34	8,9 46	24 36	33 19	9,14 36
Rozdz.34	Księga Aggeusza	27 34	34 19	12 35
23,24 37	Rozdz.2	Rozdz.17	40,41 20	12,13 32,46
Rozdz.36	7-10 46	5 23	42-46 20	13 47
25-27 38	Księga Zachariasza	22,23 18	Ew. św.Łukasza	13,32 34
Rozdz.37	Rozdz.8	Rozdz.18	Rozdz.1	18 47
24,25 37	20-23 46	3 39	11-20,26-28 47	29 20
Rozdz.38	Rozdz.9	10 47	Rozdz.2	29,36 19
3,5 24	12 76	11 27	9 36	Rozdz.2
10-23 24	Rozdz.11	Rozdz.19	9-15 47	28 34,36

1,5 30,32,46	17 32,46	Rozdz.3	22-24 47	16 42
2 48	Rozdz.3	1 36	Rozdz.2	18 22
7 23	3 32,46	Rozdz.4	2 32,46,47	Rozdz.2
10 46	1 List Ap. Pawła	4 6	5,9 91	11,17,26,28 56
Rozdz.3	do Tymoteusza	8 22	11 47	Rozdz.3
16 32,46	Rozdz.1	15 20,67	22 20	5,12,21 56
Rozdz.4	1 21	Rozdz.5	23 19	14 22,92
12 32,46	5 93	4-6 67	24 20	14-20 24
15 32,46	17 47	7 19	Rozdz.3	Rozdz.5
24 46	Rozdz.2	7-9 66	18 13,16,91	8,9 23
Rozdz.5	3,4 22	Rozdz.6	18,19 67	9,10 13,67
14 27	3,5 21	4 33	Rozdz.4	10 42
29-32 33	4 14,38	Rozdz.7	1-3 47	13 56,68
30 35	4-6 15,55	1-17 67	13 6	Rozdz.6
Rozdz.6	5 27	9,10 29	17 32	16 20
10-17 32,46	5,6 12,91	26 20,35	Rozdz.5	Rozdz.7
11,12 48	6 20,91	27 20,36	4 6	4 30
List Ap. Pawła	14 5	Rozdz.9	10 32,91	9 33
do Filipian	Rozdz.4	7 36	2 List Ap. Piotra	9-17 30,33,48
Rozdz.2	1 90	14 20	Rozdz.1	14,15 48
5-11 66	10 14,20,32,36	24 36,39	3,4 47	15 33
7,8 24	Rozdz.6	26-28 20	4 29,32,34,46,67	17 34
8,9 23	6-8 2	Rozdz.10	5-10 5	cały 67
9-11 55	9 12	1-10 18	5-11 45	cały 44
Rozdz.3	13 32	1-14 20	9 35	Rozdz.11
8-11 26,30	16 29,34,47	4 18	10,11 32	2 74
14 30	2 List Ap. Pawła	7 22,23,91	12 32,46	15 24
19 12	do Tymoteusza	26,27 10,13	19 40	18 6
20,21 47	Rozdz.1	Rozdz.11	Rozdz.2	Rozdz.13
Rozdz.4	7 15	35 27,48,55	1,12 12	8 23
11,12 2	9,10 47	39 28	6 12	Rozdz.14
List Ap. Pawła	Rozdz.2	39,40 48,54	9 6	1 30
do Kolosan	1 32,46	Rozdz.12	12 9	Rozdz.15
Rozdz.1	4-6 36	2 20,23,91	Rozdz.3	3,4 55
11 32,46	10-12 44,67	5-13 47	7,8 6,28,36	4 68
12-19 22	18 26	23 36,37	7-12 13	Rozdz.19
13 44,48	Rozdz.3	Rozdz.13	7,13 15	1,3,4,6 23
15 47	12 43,44	2 47	16 12	1,6 33
15-17 24	17 40	5 2	18 32,46	1-9 48
18 29,30,32,34,46,47	Rozdz.4	20,21 32,46	1 List Ap. Jana	7 33
25-27 47	1 13,45	List Ap. Pawła	Rozdz.2	7,8 81
Rozdz.2	8 6,32	do Jakuba	2 22,32,36	9 33,48
1,3 46	List Ap. Pawła	Rozdz.1	Rozdz.3	Rozdz.20
13 30,32	do Tytusa	5 12	2 6,29,31,34,47	1-3 54
Rozdz.3	Rozdz.1	18 32,34,47,48	8 22,54	2,3 32,37
1,2 47	2,3 20	Rozdz.2	9 47	2-8 36
3 47	Rozdz.2	5 45	Rozdz.4	3,7-9 23
4 47	9,10 21	Rozdz.4	8,9,14,15 23	4,6 13,45,67
10 46	Rozdz.3	8 93	14 21	6 26,30,34
1 List Ap. Pawła	4,6 21	12 12	18 15	7-9 67
do Tesaloniczan	List Ap. Pawła	Rozdz.5	Rozdz.5	7-9,15 56
Rozdz.3	do Filemona	8,10 48	1 32,46	7-10 55
12,13 32,46	10 32,46	20 6	12 36	11-13 14
Rozdz.4	List Ap. Pawła	1 List Ap. Piotra	18 34	13 16
14 16,27	do Żydów	Rozdz.1	2 List Ap. Jana	13,14 15
15 32	Rozdz.1	3 26,30	Rozdz.2	14 15
16,17 46	4 29	3,23 32,46	9 23	14,15 15
18 27	4-13 23	7 34	List Ap. Judy	Rozdz.21
2 List Ap. Pawła	7 47	10-12 47	7 9,12,14,15	1-7 15
do Tesaloniczan	Rozdz.2	13 6	25 21	3-5 56
Rozdz.1	3 52	14-16 47	Obj. Ap. Jana	8 15,23,31,36,38
9 12	3,4 47	18,19 20	Rozdz.1	8,9 33
Rozdz.2	9 12,14,15,20	19 12	1 15	Rozdz.22
3-12 45	10,17,18 66	19-21 23	5 32,34,46,47	1-3 56
	14 22,34,54	22 46	7 20,22	12 6,34
				17 32,38